

[Lykketoft]

det sådan, at udredningen skal have en tidsfrist på 1-1½ år – hvilket regeringen anser for sin maksimale levetid – så man bliver fri for en intern diskussion mellem venstre og konservative? Eller er det noget, man vil tage hurtigt fat på, så vi kan få et udspil fra regeringen efter sommerferien?

Med hensyn til de øvrige forslag, der er indeholdt i dette lovforslag, er der to elementer, jeg har set i avisen skulle være omhandlet i B 50-betænkningen om skatteflugt til udlandet.

Vi har hele tiden fra socialdemokratiets side forestillet os, at disse regler skulle op til diskussion. Når vi har taget det med her i et eget forslag, er det, fordi der ikke, så vidt vi kan bedømme det, er tale om regler, der kan spekuleres imod i den periode, hvor folkettingen behandler sagen. Der er tale om nogle meget generelle bestemmelser, som tiden er løbet fra, og som vi længe har ønsket ændret.

Vi har for en ordens skyld spurgt regeringen, om man opfatter det som en del af den forholdsvis kortfattede formulering, der er i skatterefterskiftet om udlandstransaktioner. Dertil har man sagt i regeringen, at det gør man ikke. Så synes vi, at vi skulle tage et initiativ til at bringe disse beløbsmæssigt væsentlige, men teknisk forholdsvis overskuelige problemer frem til en diskussion i folkettingen.

Det betyder ikke, at vi mener, det var en fejl at prøve som led i skatterefterskiftet på en række andre områder at tage fat på udlandsflugtproblemer af mere personlig karakter: folk, som flygter fra en skat, osv. Det vil vi gøre, det har vi haft visse forhandlinger om, og der har også været en rimelig udvikling i de forhandlinger, men det vil jo komme frem, når folkettingen mødes igen efter ferien.

Jeg vil godt sige om udlandslempelsesreglerne, at det, der er tale om her, er et regelsæt, der har overlevet sig selv, fordi man har lavet en intern hjemmel til lempelse i ligningslovens § 33 og man har lavet et meget omfattende net af dobbeltbeskatningsoverenskomster med udlandet, der også giver lempelse for indtægt i udlandet. Og så har man ved siden af denne gamle udlandslempelse, som i virkeligheden, som hr. Stavad så udmærket beskrev det, ikke virker som tilskyndelse til eksport af varer, men som tilskyndelse til eksport af danske arbejdsplad-

ser til udlandet. Det synes vi er absurd. Det synes vi man skal lave om, og det synes vi man skal lave om så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg vil ikke udelukke, at der kan være nogle særlige problemer for skibs- og luftfart, som man skal diskutere i den forbindelse; det er vi selvfølgelig også indstillet på at drøfte nærmere under udvalgsarbejdet. Vi synes ikke, at der kan findes nogen form for saglig begrundelse for en regel, hvis indretning er sådan, at jo større en del af sin indkomst, f.eks. en bank kan lægge over i sin filial i f.eks. Luxembourg, jo lavere bliver den effektive beskatning ikke alene af den indtægt, man får flyttet over til Luxembourg, men også af den samlede indtægt, banken har her og i Luxembourg. En sådan regel må enhver med indsigt i skattelovgivning da kunne se er uholdbar og antikveret, og det må vi se at få taget fat på at få lavet om.

Om sambeskatningen med udenlandske selskaber vil jeg bare sige, at mig bekendt er der ikke noget andet land, der har tilsvarende regler, og det er nok, fordi reglerne giver så umådeholdent store muligheder for at undergrave det nationale skattegrundlag. Derfor foreslår vi disse regler ændret og også en stramning af reglerne om sambeskatning mellem danske selskaber.

Det er klart, at det er vanskeligt for et oppositionsparti teknisk at formulere sådanne lovforslag. Derfor skal man selvfølgelig se et oppositionsforslag af denne karakter ikke som noget, vi mener vi har intentioner om, men som noget, vi teknisk meget gerne vil have rettet til under et udvalgsarbejde med bistand fra regeringen.

Jeg vil afslutningsvis bare sige om fordelingen af aktieselskabsskatten mellem kommuner og stat, at jeg forstod, at der var visse muligheder for at snakke videre om det, få belyst de fordelingsmæssige muligheder.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Lykketoft var utilfreds med, at jeg mindede om, at socialdemokratiet ikke stemte for den forhøjelse af selskabsskatten med de 25 pct., som et flertal i folkettingen gennemførte, og mente, at der var besynderligheder ved det. Hr. Lykketoft sagde, at der var